

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Nummer 44
Mei 2020

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

De vereniging richt zicht op het nagelaten werk van Johannes van der Steur met het doel om de kinderen in het christelijke weeshuis van de Yayasan Pa van der Steur in Jakarta, Indonesië, te ondersteunen.

Voorzitter

Eveline Gerritsen-Kastein
Postbus 82094
2508 EB Den Haag

Penningmeester

Rosa van Valkenhoef

Secretaris

Matthieu de Borst

Bestuursleden

Nel de Borst
Marijke Ross
Tom Jutte

Betalingsgegevens

IBAN NL 22 INGB 0003 1845 22

Tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur

Contact

Adoptie (Stans Stolte)

Vereniging (Matthieu de Borst)

adoptie@pavandersteur.org

mrdeborst@gmail.com

0651394054

nelkuta@gmail.com

Yayasan (Nel de Borst)

Bulletin nr. 44

Mei 2020

Tekst (tenzij aangegeven) en vorm Matthieu de Borst

Zie ook www.pavandersteur.org.

Met bijzondere dank aan de fotograaf Noé Solange (Noé Solange Photography). Alle foto's in dit nummer zijn door haar ter beschikking gesteld. Voor meer van haar werk zie www.noesolange.com.

Een weeshuis in Indonesië

Verdeeld over een jongens- en een meisjeshuis wonen er veertig weeskinderen op het terrein van de Yayasan Pa van der Steur (de yayasan) in Jakarta, Indonesië. De leeftijd varieert van drie tot achttien jaar waarbij de jongsten vanaf dag één worden begeleid door de ouderen. Naast het woongedeelte bestaat de yayasan uit een kleuter-, een basis- en een middelbare school. Ook kinderen uit de omgeving kunnen zich hier inschrijven. Na de middelbare school bemiddelt de yayasan voor de weeskinderen bij het vinden van een baan. Bij goede prestaties is het mogelijk om een vervolgopleiding te volgen.

De Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur (de vereniging) heeft als doel om de yayasan financieel te ondersteunen. Het geld hiervoor is vooral afkomstig van donateurs uit Nederland. Door aandacht te verspreiden over de yayasan werft de vereniging donateurs, zoals bijvoorbeeld met informatie over een gesponsord uitje naar een wildwaterpark, maar ook over minder leuke zaken, zoals de voorgeschiedenis van een van de kinderen

Fenomenale cijfers

Het weeshuis Pa van der Steur. Vergeleken met de hectische, overvolle straten van Jakarta een vreedzaam en idyllisch eiland. Gescheiden door een lange oprijlaan hoor je niets van de eeuwige files aan de grens van het terrein. Een oude gong klinkt af en toe waarna verschillende taakjes en vrije tijd elkaar opvolgen tot het einde van de dag; na corvee volgt het ontbijt en wordt er gezongen, na de school maken de kinderen huiswerk en spelen ze in de tuinen.

Nieuw aangekomen wezen, peuters vanaf vier jaar, worden door de caretakers en de andere kinderen geholpen en opgevangen. Eerst met aankleden en wassen maar al snel kunnen de peuters veel zelf en helpen ze ook op het terrein met een klein bezempje. Voordat ze de leeftijd van de kleuterschool hebben bereikt spelen ze overdag samen met gedoneerd speelgoed op het bordes. Daar zit ook tante Nel, de directrice van het weeshuis, op een paar meter afstand te werken.

Soms treedt er tijdens het spelen een onrecht op, bijvoorbeeld als een stukje Duplo door een van de kindjes wordt afgepakt. Het slachtoffer zoekt dan hulp bij tante Nel die als mediator onmiddellijk haar werk laat vallen en de schuldige peuter ernstig toespreekt. Maar dit duurt slechts een ogenblik; direct nadat het stukje speelgoed is teruggegeven verzacht de uitdrukking op haar gezicht en knuffelt ze het geschrokken kindje nog inniger.

Voor kinderen met een traumatische achtergrond is deze omgeving van belang. Een meisje van vijf bijvoorbeeld bewaarde haar snoepgoed zodat ze het op

het graf van haar ouders kon leggen. En een van de jongentjes zit onder de blauwe plekken omdat hij op andere weeshuizen onhandelbaar zou zijn, keer op keer werd geslagen en daarna werd weggestuurd. Deze kinderen krijgen op de yayasari niet alleen de noodzakelijke aandacht en een veilige omgeving: Nadat ze zijn opgenomen gaan ze naar school en maken vriendjes. Ze kiezen een vervolgopleiding en worden verliefd, net als andere pubers. Weer later krijgen ze een baan en wellicht een gezin. Een gewone levensweg die je ieder mens gunt maar verre van vanzelfsprekend was voor deze twee kinderen.

Verderop in dit bulletin staan een paar verslagen van jonge vrijwilligers die hun ervaringen verwoorden. Zoals veel andere gasten waren ze niet alleen onder de indruk van het weeshuis; na het verblijf van drie weken viel het afscheid van de kinderen ze veel zwaarder dan verwacht. Maar ook deze vrijwilligers beamen het belang van juist dit weeshuis, zowel voor de huidige kinderen en voor de vele toekomstige gevallen die om wat voor reden dan ook niet in een gezinssituatie kunnen leven.

Het voortbestaan van de yayasari is mogelijk dankzij giften van donateurs. Dat kan gaan om een geldbedrag maar ook om zoiets simpels als nieuwe slippers. Alles helpt. Vooral voor een organisatie waarin de winst wordt uitgedrukt in de kans op een normaal leven voor kleine kinderen. Wat dat betreft bestaan er geen bedrijven met betere cijfers dan de yayasari. Bedankt dat u hierbij helpt.

Van de voorzitter

Het zijn onzekere tijden. We worden geconfronteerd met een wekelijkse verandering van de quarantaine-regels. We hadden zoals ieder jaar de algemene ledenvergadering (ALV) met aansluitend de kumpulan op 20 juni 2020 willen organiseren maar met de onzekerheid over welke regels er dan gelden, hebben we als bestuur besloten zowel de ALV als de kumpulan niet te laten doorgaan. Als vereniging zijn we weliswaar verplicht om voor 1 juli 2020 een ALV te houden maar de overheid zal met nieuwe richtlijnen komen omdat bijeenkomsten op dit moment niet zijn toegestaan. Tijdens de ALV besteden we altijd aandacht aan het financiële overzicht van het afgelopen jaar en we zijn blij dat we al in februari met de kascommissie de boeken gecontroleerd hebben. U treft in dit bulletin dus wel het overzicht van de inkomsten en uitgaven over 2019 aan. Zolang er verder geen duidelijkheid is, zullen we het organiseren van de ALV tot nader orde uitstellen.

Natuurlijk heeft het coronavirus ook verregaande effecten op de gang van zaken in het weeshuis. De scholen zijn dicht en de kinderen zitten thuis. Nel is nog steeds in het weeshuis maar ook zij moet voorzichtig zijn en zoveel mogelijk het contact met de kinderen vermijden. De kinderen zien deze periode voorlopig nog als een lange vakantie, het is alleen moeilijk uit te leggen dat ze niet bij tante Nel mogen knuffelen.

Wij wensen iedereen vooral een goede gezondheid en zodra we meer weten zullen we u, als trouwe donateurs, informeren.

Eveline Gerritsen-Kastein

Staat van inkomsten en uitgaven 2019

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Saldi	Ultimo 2019	Ultimo 2018
Rekening courant ING	4.598,33	5.850,40
Spaarrekening ING*	101.301,99	101.253,36
Totaal	105.900,32	107.103,76

Inkomsten

Contributie	830,15
Adoptie	8.549,15
Archiefbijdragen	180,00
Kerstgift	1570,00
Hope Mulders studiefonds	
Giften	14.592,74
Rente spaarrekeningen	48,63
Kumpulan	272,01

Uitgaven

Algemeen	
Adoptie	8.692,00
Computers	3.533,00
Kerstbijdrage	920,00
Caretakers	2.400,00
Giften	10.580,00

Kosten ondersteuning

Bankkosten	200,68
Bulletin nieuwsbrief	847,84
Pr/website	72,60

Saldo	1.203,44
-------	----------

Totaal	26.042,68
---------------	------------------

Totaal	26.042,68
---------------	------------------

*Reservering studiefonds

De nieuwe meester

‘Als je in Zuidoost-Azië gaat reizen moet je dan niet ook een paar weken bij tante Nel gaan helpen?’ Met deze woorden begon mijn yayaan-avontuur. Degene die deze vraag stelde was Chérie, mijn huisgenoot uit Groningen, een nichtje van tante Nel. Zij was al twee keer eerder in de yayaan geweest en vertelde hier altijd bijzonder warme en inspirerende verhalen over. Dus hier echt over nadenken hoefde ik niet. Na negen weken met een backpack om mijn rug door Singapore, Maleisië, Thailand en Vietnam te hebben gereisd, kwam ik aan op mijn nieuwe thuisbasis voor de volgende zes weken; Yayaan Pa van der Steur.

Mijn doel deze zes weken, een financieel overzicht maken van de yayaan en daarbij een financieel plan maken wat de komende jaren geïmplementeerd kan worden, met als hoofddoel de yayaan sustainable maken en daarbij onafhankelijk van giften.

Ik heb ontzettend veel geleerd van het opzetten van mijn eigen project en dit van begin tot het einde uit te voeren. Dit project heeft mij veel geleerd over financiën, maar buiten mijn verwachting om, vooral veel over cultuur. Ik kwam aan als onbekende en ik wilde inzicht krijgen in financiële gegevens. Iets wat tante Nel mij direct toevertrouwde, maar wat toch even heeft geduurd voordat ik het volledige overzicht in handen kreeg. Eerst vertrouwen winnen, een vriendschappelijke relatie opbouwen en elkaar beter leren kennen. Niet zo direct zoals we dat in Nederland gewend zijn. Dat elke cultuur andere normen en waarden heeft en daardoor ook een andere manier van aanpak en flexibiliteit vereist, is een ontzettend waardevolle les geweest. En ik denk hier nog vaak aan terug tijdens mijn werk, waar ik met mensen van over de hele wereld werk. Om hier voor het eerst mee in aanraking te zijn geweest in de yayaan is iets wat enorm waardevol is geweest voor mijn ontwikkeling. Daarnaast heeft de mindset op de yayaan mij ook veel inzichten gebracht. De familiale band die de kinderen met elkaar hebben, het plezier wat het personeel heeft wanneer er ruimte is voor ontspanning en er niet gerend en gevlogen moet worden. En natuurlijk tante Nel, zo vol met liefde, er is altijd plek voor meer, iedereen is welkom, er is altijd ruimte voor verbetering en er wordt dan ook gestreefd naar deze verbetering. Petje af, hier heb ik een en al bewondering voor.

Inmiddels is het al meer dan anderhalf jaar geleden dat ik in de yayaan was, maar zo lang voelt het absoluut niet. De oudere kinderen, die gebruik maken van social media, spreek ik gelukkig nog regelmatig. Het is ontzettend leuk om op deze manier met hen in contact te blijven en te zien dat de yayaan hen bepaalde bouwstenen heeft gegeven waar ze nu op voort kunnen bouwen. De volgende kinderen wonen

nu alle drie niet meer in de yayaan; Nelsa is een van hen, zij studeert nu Engels aan de Universiteit in Yogyakarta. Henry werkt op de Marketingafdeling van een grote shoppingmall, hij vertelde mij: ‘Pa van der Steur taught me so much about marketing, I learnt everything there’. Ginta heeft ook een baan kunnen vinden, maar helaas mag zij nu vanwege het coronavirus niet werken.

Maar juist ook binnen de yayaan is er ruimte voor verdere ontwikkeling. Neem bijvoorbeeld Dian, een van de drie caretakers, naast voor alle kinderen zorgen, volgt zij momenteel ook een pedagogische opleiding. Een hele uitdaging op zich, maar zeker nu in tijden van corona. Ze verzorgt niet alleen alle kinderen, ze geeft ze thuisonderwijs en daarnaast gaat haar eigen studie ook nog online door.

Deze verhalen laten zien dat de yayaan kansen creëert voor de mensen die deze kansen anders niet hadden gehad. Ik ben blij dat ik als nieuwe penningmeester van de vereniging hier een klein beetje aan bij kan dragen. Ik hoop dat wij samen met u, die dit leest, nog zo lang als dat nodig is deze kansen kunnen blijven creëren. Juist nu.

Rosa van Valkenhoef

Stapjes geluk

Uit de voorkamer klonk het harde geschreeuw van mijn vader. Ik was acht en nog steeds staat de herinnering in mijn hoofd gegrift. Hij was weleens eerder boos geweest maar nooit zoals nu, nooit schreeuwend. De andere mannen in de kamer waren allemaal stil; niemand wist waar het geld voor de kinderen gebleven was.

Het was 1953. Mijn ouders, Bram en Tine, kwamen zelf uit het weeshuis en hadden alles te danken aan Pa van der Steur. Na de middelbare school kon mijn vader zelfs rechten studeren. Dat was bijzonder in zijn tijd, de andere jongens van yayaan gingen vaak naar het Koninklijk Nederlands Indisch leger en de meisjes naar de huishoudschool. Voor 'Steurtjes', voormalig weeskinderen van de yayaan, werd dat gezien als een gedegen traject om later te participeren in de Indonesische maatschappij.

Omdat mijn vader als Steurtje wel had gestudeerd kwamen ze naar hem voor hulp. Al het geld van de yayaan was op. Er was niets meer om eten voor de kinderen te kopen en er waren enorme schulden gemaakt. Hij stuurde ze weg: 'Lossen jullie het zelf maar op,' schreeuwde hij ze toe. 'Ik wil eerst weten wat jullie met het geld van Pa hebben gedaan.' Maar nadat hij ze had weggestuurd maakte hij samen met mijn moeder die avond de belangrijkste beslissing van zijn leven. Naast zijn drukke baan bij Bank Indonesia zou hij het bestuur van de yayaan op zich nemen. Want wat kon hij anders? 250 kinderen aan hun lot overlaten?

Over de problemen en over zijn zorgen sprak hij daarna nooit. Ik zag hem ook nauwelijks nog; dertig jaar lang kwam hij bijna iedere avond laat thuis. Vaak was hij dan afgeleid of zat hij alleen en stil op de veranda. Van mijn moeder hoorde ik hoe hij – de

meeste trotse man die ik kende – overal nederig om geld bedelde, een enkele keer zelfs om zakken rijst zodat de kinderen de volgende dag konden eten.

Door zijn wilskracht bleef de yayaan bestaan. Eerst van dag tot dag en later konden ook talloze andere kinderen worden opgenomen. Uiteindelijk liet hij met geleend en gedoneerd geld een middelbare school bouwen, ook voor kinderen uit de omgeving. Met het lesgeld dat zij betaalden kon de yayaan voor een deel worden gefinancierd.

En nu zit ik al zes jaar in het weeshuis. Na bijna een halve eeuw in Nederland ben ik terug in Indonesië, op een plaats die ik nooit zou hebben verwacht. Dat ik deze kinderen kan helpen, dat ik het werk van mijn vader voortzet en dat ik bij iedere stap ben geholpen door zoveel lieve, goede vrienden, geeft mij een ongelooflijke voldoening.

Nel de Borst

Samen heftig bidden

Vrijwilligers die een tijdje op de yayaan verblijven geven veel meer dan alleen het vrijwilligerswerk waarvoor ze zijn gekomen. Het maakt niet uit of het om doceren van Engels of om een cursus Italiaanse opera zangles gaat. Of wellicht administratieve hulp op de scholen of een workshop authentieke hamburgers bakken. Alle vrijwilligers geven tijd en aandacht. Want dat er ook met weeskinderen wordt gespeeld, waarvan de jongste vier jaar zijn, is iets waar ze net als ieder kind allemaal recht op hebben.

In de zomer van 2019 gaf een vijftal Nederlands scholieren drie weken lang hockeytrainingen op verschillende weeshuizen in Jakarta. Ze verbleven in die tijd op de yayaan. Hieronder een paar verslagen over de ervaringen die ze hebben opgedaan.

'In juli 2019 kwamen we aan in het weeshuis Pa van der Steur. We werden met een warm welkom ontvangen door alle lieve kinderen. Alle kids zongen een welkomstliedje voor ons en gaven ons knuffels. Ze waren de hele tijd heel erg geïnteresseerd in ons en stelde veel vragen. Ze waren al snel je nieuwe vriendjes. Het is bijzonder hoe snel je je hecht aan deze kinderen. Ik heb deze drie weken erg genoten van de kinderen, het lieve personeel en natuurlijk van Nel. Ze

was altijd zo gastvrij en vertelde ons indrukwekkende verhalen waar je soms een brok in je keel van kreeg. Het was het zo leuk om uren met de kinderen te spelen. Het maakte niet uit wat, sporten of achter ze aan rennen. Ze vonden alles geweldig. We hebben de kinderen drie keer hockeytraining op zaterdag gegeven met trainer Armo. Het was heel leuk om te zien hoe fanatiek en gemotiveerd de kinderen waren. Elke avond voordat de kinderen gingen slapen, gingen ze eerst bidden en zingen. Dat was zo mooi en indrukwekkend, dat je er tranen van in je ogen kreeg. Daarna kwamen de kinderen naar je toe en gaven ze ons knuffels en zeiden ze 'lekker slapen', zo lief. Vlak voordat we het weeshuis verlieten hadden we nog een Hollandse spelletjesavond georganiseerd. Dit was een groot succes, alle kinderen deden enthousiast mee. De dag daarna hadden we een Pa van der Steur Got Talent georganiseerd en ook dat was geweldig. De kinderen hadden echt veel talent en het was zo leuk om ze te zien optreden. Als prijs hadden we speelgoedcadeautjes meegenomen. Het was leuk om te zien hoe de kinderen gelijk dolblij met het speelgoed gingen spelen. Aan het einde van die avond hadden ze ook een verrassing voor ons. Ze hadden door hen ondertekende shirts aan ons gegeven, te schattig. Het vertrek was heel moeilijk. We zullen de kinderen, het personeel en natuurlijk Nel nooit vergeten. Het was een onvergetelijke ervaring.'

Anna Verstappen

'In het weeshuis Pa van der Steur heb je een enorme diversiteit qua afkomsten van verschillende eilanden in Indonesië. Tante Nel is op een prachtige wijze bij het weeshuis beland en weet precies bij elk van de kinderen hoe ze op elke situatie moet reageren in alle rust en kalmte. Ik heb in de drie weken dat we in het weeshuis zijn geweest enorm gemerkt dat er best een aantal Nederlandse normen en waarden zijn ingevoerd als effect van de aanwezigheid van tante Nel. Hoewel het een heel erg hectisch vak is kan tante Nel nog steeds uit controle alles regelen en kan zelfs nog heel erg meebuigend zijn. We hebben echt heel veel respect voor tante Nel. Ze is een prachtige vrouw met haar hart op de perfecte positie en ze heeft alles voor je over.

Zelf hebben we drie weken in het weeshuis gezeten en we hebben een prachtige tijd gehad. Van in de eerste paar dagen veel sporten en de kinderen een beetje leren kennen tot echt goede vrienden worden met de kinderen en alle verschillende karaktertjes in het weeshuis zien. De kinderen zijn stuk voor stuk allemaal geweldige personen en zorgen allemaal voor een bijdrage aan het wonderbaarlijk mooie weeshuis van Pa van der Steur. Het is een prachtig complex waar de kinderen vrij kunnen rondlopen en dus veel kunnen sporten en vrije tijd makkelijk kunnen invullen. Niet wegnemend dat Pa van der Steur een geweldig goed weeshuis is waar de kinderen naar mijn mening bovengemiddeld geschoold zijn in vergelijking tot andere weeshuizen en goed worden opgeleid voor later in hun leven. Daarbovenop geven de kinderen je het meest welkomende en hartelijke gevoel dat je zelden tot nergens anders gaat zien.'

Emmanuel van der Pol

'Ik vond het zo super leuk om bij dit weeshuis te verblijven. We werden aan het begin al zo hartverwarmend ontvangen met een supermooi liedje. De kindjes waren zo lief, leuk, grappig, gezellig en ik hou echt van ze allemaal. Het liefst blijf ik nog langer en wil ik nog meer met de kindjes spelen en knuffelen. Ze waren na de eerste dag al mijn beste maatjes en ik kon ook zo hard met ze lachen. Ze zullen voor altijd een groot plekje hebben in mijn hart. De hockeytrainingen bij Pa van der Steur waren ook super leuk om te geven en ook vond ik de bonte avond echt geweldig, ze hebben allemaal zo veel talent! Wat me ook voor altijd bij zou blijven is dat we met de kinderen eerst pannenkoeken gingen bakken en daarna een gitaar haalden en heel hard 'Someone Like You' van Adelle in de keuken gingen zingen. Ook zorgde Nel zo goed voor ons allemaal, ze is een van de liefste en meest bijzondere vrouw die ik ooit heb ontmoet. Ik kijk erg op tegen

hoe ze het allemaal zo goed doet. Ook vertelt ze verhalen over kinderen en haarzelf op zo een indrukwekkende manier dat ik er tranen van krijg in mijn ogen. Ook als de kinderen elke avond gingen bidden en liedjes zingen was ik er vaak bij, meestal zat er dan een kindje op mijn schoot en kreeg ik een brok in mijn keel hoe mooi en bijzonder ik het vond. Het afscheid nemen was heel heftig. Ik ga alles en iedereen hier zo missen en ook was het verblijf in het weeshuis Pa van de Steur een van de mooiste ervaringen die ik ooit heb gehad!

Lorine Nolen

Covid-19

En opeens was het virus in Jakarta. Paniek volgde nadat twee mensen positief waren getest op corona. Daarna ging het land in lockdown, net zoals de rest van de wereld. Scholen werden gesloten, de eeuwige files verdwenen uit het straatbeeld en in plaats van toiletpapier kocht men massaal Jamu, een zoet, warm en kruidig drankje dat zou helpen tegen besmetting van het virus.

Ook de yaysan sloot onmiddellijk haar poorten. Door het snel toenemende aantal corona-patiënten werd het risico buiten het terrein als te groot ingeschat. Op de straten was het immers nog druk, al dan niet door mensen die uit financiële noodzaak werkten, en als een kind ziek zou worden dan gold dat al snel voor iedereen binnen het weeshuis. Om fysiek contact te verminderen werd eerst geprobeerd om ieder kind van een afstand telkens een buiging te laten maken, zowel naar de caretakers en naar de andere kinderen. Maar deze beleefdheidsexercitie was voor de veertig kinderen echter te ver gegrepen en werd al snel losgelaten. In de plaats daarvan kreeg iedereen te zien hoe je grondig je handen moet wassen en werd het eten voor de poort achtergelaten. Alleen het contact tussen de kinderen en de caretakers werd zoveel mogelijk vermeden. Dit laatste is voor de allerkleinsten natuurlijk moeilijk te bevatten. Een van de jongetjes zei dagelijks van een afstand tegen een caretaker dat hij echt niet ziek was.

Aangezien nu ook de scholen van de yaysan zijn gesloten, moeten de kinderen zo goed als het gaat leren op het terrein van het weeshuis. Aldus zijn er werkplekken gecreëerd rondom het jongenstehuis waar samen huiswerk kan worden gemaakt. En hoewel er door verschillende kinderen van het weeshuis bezwaren zijn geuit, helpt de overheid met online programma's voor examens op afstand. De nieuwe computers die vorig jaar met hulp van Nederlandse donateurs zijn gekocht komen nu in ieder geval goed van pas.

Helaas is door corona veel lokale hulp weggevallen. De financiële onzekerheid zorgt ervoor dat incidentele donaties, vaak in de vorm van voedsel, nu worden uitgesteld of simpelweg niet mogelijk zijn. Bovendien heeft de verplichte sluiting van de scholen als gevolg dat het lesgeld voor kinderen van buiten de yaysan voor een deel niet wordt betaald. En met deze inkomsten worden normaal gesproken vaste kosten van de yaysan betaald. Vanwege het virus en deze omstandigheden vragen we in dit bulletin niet om geld voor een bibliotheek, voor onderhoud of voor zoiets als kleding, maar voor de meest banale, dagelijkse zaken als water, stroom en voedsel. Dus mocht u nog geen donateur zijn dan kunt u deze kinderen nu helpen. Want van een weeskind is iedereen familie.

Er zijn verschillende mogelijkheden om de yaysan financieel te steunen:

- Het lidmaatschap van de vereniging.
- Een eenmalige gift.
- De symbolische adoptie.
- Een periodieke gift.
- Een testamentaire beschikking.

Het lidmaatschap van de vereniging kost negentien euro per jaar. De vereniging heeft zelf nauwelijks onkosten dus het geld komt vooral terecht bij de yayasan. In ruil ontvangt u jaarlijks dit verenigingsblad. U wordt daarbij ook uitgenodigd voor de kumpulan en de algemene ledenvergadering. Tijdens deze ledenvergadering legt het bestuur verantwoording af over het voorgaande jaar. Het lidmaatschap is op ieder moment opzegbaar. Op de laatste pagina vindt u het aanmeldingsformulier.

De eenmalige gift is eenmalig en vrijblijvend. Er is geen minimum- of

maximumbedrag: alles helpt! Ook zijn er de afgelopen jaren verschillende Nederlandse organisaties geweest die een eenmalige collecte voor de yayasan hebben gehouden. Dit moedigen wij natuurlijk aan en geven graag steun en informatie als dat nodig is. Het IBAN van de vereniging is NL 22 INGB 0003 1845 22, met de tenaamstelling Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur.

De symbolische adoptie is al jaren het stokpaardje van de yayasan. Voor zestien euro per maand adopteert u een weeskind. Dit is symbolisch bedoeld: de jongen of het meisje blijft in Indonesië. Wel ontvangt u schoolrapporten en brieven en soms is er ook contact via e-mail of Facebook. Het geld wordt door de yayasan gebruikt voor alle weeskinderen, niet slechts voor het geadopteerde kind. Van het adoptiegeld beschouwt de vereniging negentien euro per jaar als contributie. U wordt dus ook gelijk lid van de vereniging. Op de volgende pagina vindt u het aanmeldingsformulier

Een periodieke gift bestaat uit een bedrag dat over een periode herhaaldelijk wordt geschonken. Onder bepaalde voorwaarden is deze gift aftrekbaar van de inkomstenbelasting. Zo moet er minimaal vijf jaar lang aan een ANBI (Algemeen nut beogende instelling) worden geschonken en moet dit in een schriftelijke overeenkomst zijn vastgelegd. (Voorheen was hier een notariële akte voor nodig maar dat is gewijzigd.) Er is geen minimum- of maximumbedrag. De vereniging heeft een ANBI-status en de belastingdienst heeft op haar website een standaardovereenkomst die hiervoor gebruikt kan worden. **Deze constructie is goed te combineren met de symbolische adoptie, en dus ook voor mensen die zich reeds voor deze adoptie hebben opgegeven.** De secretaris van de vereniging, Matthieu de Borst, kan de bedoelde overeenkomst (online) verzenden en geeft hierover graag meer informatie. U vindt zijn contactgegevens op pagina 1.

Een ANBI hoeft geen erfbelasting over erfenissen te betalen. Indien u de vereniging aldus in uw laatste wilsbeschikking wenst op te nemen, kunt u hierover contact opnemen met uw notaris. De officiële naam van de vereniging is: Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur. Het KvK-nummer is 404.127.28 en als ANBI-instelling bekend onder fiscaal nummer 8017.55.840.

Tot slot willen wij alle donateurs bedanken voor de steun. De yayasan heeft sinds 1894 duizenden weeskinderen opgenomen en voorzien van een serieuze kans in de maatschappij. Dit is vanaf de oprichting voor een belangrijk deel tot stand gekomen met behulp van donateurs uit Nederland.

Aanmeldingsformulier symbolische adoptie en/of lidmaatschap

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Naam + voornaam

Geboortedatum

Adres

Postcode + woonplaats

Telefoonnummer

E-mailadres

Meldt zich aan voor:

- ☐ Het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.
- ☐ De symbolische adoptie van een weeskind van de Yayasan Pa van der Steur samen met het lidmaatschap van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur.

Datum Handtekening

Verzend dit formulier naar Ver. Vrienden Yayasan Pa van der Steur, Van Lumeystraat 59, 2581XB Den Haag, of verstuur het per e-mail naar mrdeborst@gmail.com. Een kopie kan op verzoek (online) worden toegezonden.

Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur

Belangrijke mededeling:

In verband met corona zijn de algemene ledenvergadering en de kumpulan van de Vereniging Vrienden van de Yayasan Pa van der Steur van 20 juni 2020 afgelast.

Nadat evenementen weer zijn toegestaan en er een nieuwe datum is gekozen, worden alle leden hierover bericht.

Indien onbestelbaar: Van Lumeystraat 59, 2581XB Den Haag